நல்லாசிரியன்

உபாத்தியாயர்கட் கெனவே உலவிவரும்

மாதாந்தச் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை

வயது 14 | 1919௵ பெப்ருவரி௴ | மாதம் 9

STORY TELLING

கதை சொல்லல்

கதை என்பது இலக்கணம், பூகோளம், தேச சரித்திரம் முதலிய நூல்களைப் போன்றதன்று. அது நாடகம், சிற்பம் முதலியவற்றைப்போன்ற கலைகளில் ஒன்றாகும். கலை என்பது அறிவு நுட்பம் அமைந்த அருந்தொழிலாகும். கதை சொல்வது எல்லாருக்கும் இயல்வதன்று. எங்ஙனம் கவிபாடுவதற்கு அமைப்பு வேண்டுமோ அங்ஙனமே கதை சொல்வதற்கும் இயற்கையிலேயே அமைப்பு இருத்தல் வேண்டும். இன்றேல் கதையைக் கேட்போர் செவிக்கு இனிக்கச் சொல்ல முடியாது. கதை சொல்லும்போது ஒருநோக்கத்தைப் பிரதானமாக வைத்துக்கொண்டு,

அதற்கு இசைய விஷயங்களைத் தொகுத்துக்கொண்டு கேட்போருக்கு மனவெழுச்சி உண்டாகும்படி கூறல் வேண்டும். நாடகம் எவ்வாறு உலக இயல்புகளையும் நன்மை தீமைகளையுஞ் செவ்வையாகக் காட்டுகின்றதோ அதுபோலவே கதைகளும் உலகாநுபவங்களைத் தெளிவாகத் தெரிவிக்கின்றன. நாடகம் ஒரு காலத்தில் ஜனங்களுக்கு அதிலுள்ள சுவை குறைந்துவிடின் அழிந்துவிடும். ஆனால் கதைகளோ எக் காலத்தும் நின்று நிலைபெறுவனவாகும். நம் நாட்டில் மிகச் சிறந்திருந்த நாடக நூல்கள் பிற்காலத்தில் மதங்கள் விருத்தியடைந்தபோது தீமை பயப்பனவாகக் கருதப்பட்டு வேரற்றுப்போயின. இவ்வாறு நாடகத்துக்கு ஆடுகின்றவர்களின் தன்மைக்கு இசைய ஒருகால் ஏற்றமும் ஒருகால் தாழ்வும் உண்டாவது இயற்கையாக இருக்கின்றது. கதைக்கு அத்தகைய ஏற்றத் தாழ்வுகள் என்றும் இல்லை. நம் புராணகதைகளும், மதவுண்மைகளும் பிறவும் கதைகள் வாயிலாக வெளிவந்துள்ளன.

எவ் விஷயத்தைப்பற்றியாவது சிறுவர்களுக்குக் கதை சொல்லும்போது அதற்கு முன்னும் பின்னும் சில விஷயங்களைச் சேர்த்துச் சொல்லுதல் இன்றியமையாததாகும். தேனீக்களைப் பற்றிக் கதைசொல்லப் புகுந்தால் அதற்கு முன்னும் பின்னும் சிலவற்றைச் சேர்க்காவிடின் அக் கதையினால் ஒரு பயனும் உண்டாக மாட்டாது. கதையின் முக்கிய பயன் சிறுவர்களுக்கு மனமகிழ்ச்சியைத் தருவதேயாகும். நன்றாக எழுதப்பட்ட ஒரு சித்திரத்தைப் பார்த்தவுடன் எப்படி மனதிற்கு அதன் அழகு நிலைபெற்று ஒருவகை இன்பவுணர்ச்சியைக் கொடுக்கின்றதோ அதுபோலவே கதையும் முதலில் கேட்பவர் மனதைக் கவர்ந்து அங்கு நிலைத்து உற்சாகத்தை ஊட்டுகின்றது. பிள்ளைகளுக்குக் கதைகள் சொல்லுவதனால் அவர்கள் அறிவும் உணர்ச்சிகளும் ஆன்மசக்தியும் விரிந்து உரம் பெறுகின்றன. இதுவே எல்லாவற்றினுஞ் சிறந்த பயனாகும். கதைகள் சொல்லாவிடின் அவர்கள் எவ்வளவு புத்தகங்களைப் படித்தாலும் இவ்வளவு நன்மைகளையுந் தாங்கள் எளிதில் அடைய முடியாது.

இன்ன வுண்மைக்காக இக்கதையைச் சொல்லுகின்றேன் என்றாவது ஒரு சிறு விஷயத்துக்காகப் பெரிய கதைகளைச் சொல்லுவதாவது ஒரு கதையில் பல விஷயங்களைச் சேர்த்துச் சொல்லுதலாவது கூடாது. சிலர் தாவர சாத்திரம் முதலியவற்றையே

கதைகள் மூலமாகச் சொல்லவேண்டுமென நினைக்கின்றனர்; அது தவறு. எல்லா விஷயங்களையும் கதைவாயிலாகக் கற்பிக்கலாம்; அன்றிக் கதைகள் பலவற்றைச் சரித்திரக் கருத்துக்களின்றித் தனியாகவுங் கூறலாம். பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடப் பாடங்களைப் படித்துக் களைத்திருக்கும்போது அவர்களுக்கு விநோதமான கதைகளைச் சொன்னால் அவர்கள் ஆநந்தமாய்க் கேட்டுக் களிப்பார்கள். சொல்லுகிறவர்களுக்கும் மகிழ்ச்சி யுண்டாகும். சிறுவர்கள் மனோபாவனை உயரச் செல்கின்றது. அவர்கள் தங்களை மறந்து விடுகின்றனர்; கதை சொல்லும் உபாத்தியாயரும் தன்னை மறந்து கதையின் இனிமையில் அழுந்தி விடுகின்றனர். சிறுவர்கள் உபாத்தியாயரை நேசிக்க ஆரம்பிக்கின்றனர்; அவர்கள் நேசப்பான்மை நாளடைவில் வளர்ச்சியுறுகின்றது. ஆகையினால் சிறுவர்களுக்குக் கதைகளைச் சொல்லுவதனால் விளையும் நன்மைகள் எத்துணைச் சிறந்தவை என்பதை உற்று நோக்குங்கள்.

இவ்வளவுதூரம் சொன்னவிஷயங்களைத் தொகுத்துப் பார்க்கில், சிறுபிள்ளைகட்குக் கதை சொல்லுதல் சிறந்த கல்வி முறையாகும் என்பதும் அதனை உபாத்தியாயர்கள் கைக்கொள்ளல்வேண்டும் என்பதும் அவ்வாறு கதை சொல்லுவது ஒரு அரும் பெருந்தொழில் முறையாம் என்பதும் அதனால் கேட்பவருக்கு அகமகிழ்ச்சியும் முகமலர்ச்சியும் இன்பவுணர்ச்சியும் உண்டாகின்றன என்பதும் அவைமட்டுமன்றி அவர்கள் அறிவும்உணர்ச்சிகளும் மனோபாவனைகளும் விரிந்து உரம்பெறுகின்றன வென்பதும் கதை சொல்லுகிறவர்களுக்கும் இத்தகைய களிப்புண்டாவதால் அவர்களுக்கும் இது விநோத பொழுது போக்காகவும் ஆறுதலுக்கு ஏற்றதாகவும் உள்ளதென்பதும் உபாத்தியாயர்களுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் அன்பு முதிர்ச்சி உண்டாவதற்குக் காரணமாகின்ற தென்பதும் இனிது விளங்குவதால் அனைவரும் பள்ளிக்கூடத்து மாணவர்கட்கு ஏற்ற விஷயங்களைக் கதைகள் மூலமாக அழகாகச் சொல்லப் பழகுதல் வேண்டுமென வற்புறுத்துகின்றோம்.

பத்திராதிபர்.

THE CONDITION OF ELEMENTARY SCHOOLS

கீழ்தரப் பாடசாலைகளின் நிலைமை

"இப்பொழுது இந்த (திருப்பத்தூர்) ரேஞ்சுக்கு வந்திருக்கும் ஸப் அஸிஸ்டெண்டு இன்ஸ்பெக்டரும் மற்றும் படித்தவர்களெல்லாரும் உபாத்திமைத் தொழிலைப்பற்றிப் புகழ்ந்து சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், படித்தவர்களெல்லாரும் தாங்கள் விர்த்திக்கு வரக் காரணமாயிருந்த உபாத்திமார்கள், அவர்களைப்போன்ற மற்ற உபாத்திமார்களின் கஷ்டங்களை நிவர்த்திக்க, மேன்மேலும் பயற்சிசெய்யாமல் இருப்பது உபாத்திமார்க்கு அதிருப்தியைக் கொடுக்காம லிராது.

அதாவது, கூலிவேலையாட்கள் முதல் கவர்ன்மெண்டு உத்தியோகஸ்தர்கள் வரையில், குறைவான சம்பளத்தி லிருப்பவர்களுக்குப் பஞ்சப்படியும் சண்டைக்காக அலவன்ஸும் கொடுத்தும் சம்பளத்தையும் உயர்த்தியும் உதவி செய்திருக்க, இந்த ரேஞ்சிலுள்ள உபாத்தியாயர்களுக்கோ இதுவரையில் பஞ்சப்படியும் கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. யுத்தப்படியும் கொடுக்கவில்லை. உபாத்திமார்களுக்குக் கொடுக்கும் இச்சம்பளமே (ரூ. 11) அதிகமென்று நினைத்திருக்கிறார்களோ தெரியவில்லை.

ஆனால், உபாத்திமார்களுக்குச் சம்பளம் குறைவென்றும், இவர்களாலேயே தேசம் முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்றும் உயர்த்த வேண்டுமென்றும் ஒவ்வொரு உபந்நியாஸத்திலும் மேடைகளிலும் கூறுகிறார்களே யொழிய காரியத்தில் சம்பளத்தை உயர்த்தி அவர்களின் ஜீவனோபாயத்துக்கு வேண்டியவளவு உதவி செய்ததாயில்லை. இக்கஷ்டத்தினால் மாணாக்கர்களுக்குத் தகுந்தபடி போதிக்கும் நல்ல உபாத்திமார்கள், கஷ்டத்தைச் சகிக்க முடியாமல் வேறு ஜீவனோபாயம் தேடிக்கொள்ளுகிறார்கள். கொஞ்சமாய்ப் படித்து அக்கறையும் பயிற்சியுமில்லாத உபாத்திமார்கள் (ரூ. 8 கூடச் சம்பாதிக்க முடியாதவர்கள்) வந்து சேருவதினால் தேசத்தை எவ்வளவு முன்னுக்குக் கொண்டுவர முடியுமோ நீங்களே தெரிந்துகொள்ளலாம்.

இத் திருப்பத்தூர் ரேஞ்சில் அநேகமாக ஒவ்வொரு பாடசாலையிலும் தேர்ச்சியாகாதவர்களே இருந்துவருகிறார்கள்.

சில பாடசாலைகளை உபாத்திமார்கள் அகப்படாமல் மூடி விட்டிருக்கிறார்கள். இவைகளுக்குக் காரணம் ஜீவனோபாயத்திற்குப் போதாச் சம்பளமேயாம். ஆகையால் மேல் கண்டவைகளைக் கவர்ன்மெண்டாரும் தாலுக்கா போர்டு முதலிய அனைவரும் கவனித்துக் கஷ்டங்களை நிவர்த்திக்கக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது சமீபத்தில் சுதேசமித்திரனில் ஒரு நிருபரிட மிருந்து வந்ததாகக் காணப்படுகின்றது.

மேலே 2 வது பாராவில் சொல்லியபடி கல்கத்தா, ஹௌரா, ராஜிலிங், ரங்கப்பூர் ஆகிய விடங்களில் உணவுப்பொருள்களின் விலையேற்றத்துக்காக மாதம் ஒன்றுக்கு, 12-ரூபாயும் அதற்குக் குறைந்து சம்பளம் வாங்குவோருக்கு ஒரு ரூபா யதிகமாகப் பஞ்சப்படி கொடுக்கும்படி 21 2-18 க்கு முன்பே உத்தரவா யிருக்கிறது.

13-3-18 ல் வரவு செலவு திட்டத்திற்காக நாகப்பூரில் கூடிய மத்திய மாகாணங்களின் சட்டசபை மீட்டிங்கில், 30 ரூ. சம்பளத்துக்குக் குறைவான பெயர்வழிகளுக்குப் பஞ்சப்படி கொடுக்க வேண்டுமென்று தீர்மானமாயிருக்கிறது.

ஐக்கிய மாகாணங்களைச் சேர்ந்த அலகாபாத்தில் (உணவுப் பொருள்கள் விலையேறி இருப்பதைக் கருதி, இம்மாகாண லெப்டினெண்ட் கவர்னர் 1918-எப்ரல் முதல்தேதி முதல் அற்ப சம்பளத்துக்கு வேலைசெய்யும் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு 16-ரூபாய்க்குமேல் 30-ரூபாய்க்குள்ளாகச் சம்பளம் வாங்குவோருக்கு 2 ரூபாயும், 16-ரூபாய்க்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களுக்கு ஒரு ரூபாயும் பஞ்சப்படி கொடுக்க 1-4-18 க்கு முன்னரே தீர்மானித்திருக்கிறார்.

1917-ம் ஹு நவம்பர்மீ 1 ந் தேதி முதல் தபால் தந்தி இலாகா சிப்பந்திகள் அனைவருக்கும் அவரவர் சம்பளத்தில் 100 க்கு 5-வீதம் யுத்தப்படி கணக்கிட்டுச் சம்பளத்துடன் சேர்த்துக் கொடுக்கப்படுமென்று இந்தியா மந்திரி 1-3-18க்கு முன்பே ஒளிகூர்ந்திருக்கிறார்.

ரயில்வே சிப்பந்திகளுக்கும் இச்சகாயம் ஏற்கனவே செய்து கொடுக்கப்பட் டிருக்கின்றதாம்.

மேலே கூறிய எல்லா இலாக்காக்களுக்கு மூலமாகிய இந்தக் கல்வி இலாகாவில் 'மூலவருக்கே மொந்தைத் தண்ணீரில்லை, ஆலய

முழுதும் அபிஷேகமா' என்ற பழமொழியானது தற்போது ஆம் என்று நிதர்சனப்படுத்துவதாகின்றது.

மேற் கூறிய திருப்பத்தூர் ரேஞ்சில்தான் இவ்விதமென்ருலோ லால்குடிரேஞ்சைச் சேர்ந்த முசிறி, திரிசிராப்பள்ளி தாலுகா போர்டுகளிலும் இவ்விதந்தான் இருக்கின்றது. திருச்சி தாலுகா போர்டுகளில் யுத்தத்திற்காகப் பஞ்சப்படி கொடுக்கப்படுமெனத் தகவல் மட்டும் வந்ததாம். இன்னும் கிடைக்கவில்லை என்று தெரிகிறதோடு இவ்வளவு என்றும் தெரியவில்லை. 9-11-18 ல் உபாத்திமார்களுக்குத் தெரிந்த இத் தகவல் கவர்ன்மெண்டாரால் வெளிப்படுத்தப்பட்டது 26-6-18 இல் எனத் தெரிகிறது. சேலம் முதலிய இடங்களில் யுத்தப்படி கொடுத்திருக்கிருர்கள் எனத் தெரிகிறது.

'இந்த ராஜதானியில் மற்ற ஆபீஸுகளைப் பார்க்கிலும் இதரமாகாணங்களின் கவர்ன்மெண்டு ஆபீஸ்களிலும், இந்த ராஜதானியிலுள்ள அக்கவுண்டண்ட் ஜெனரல் ஆபீஸ், போஸ்டுமாஸ்டர் ஜெனரல் ஆபீஸ், போஸ்ட், தந்தி, டிப்டி அக்கவுண்டண்ட் ஜெனரல் ஆபீஸ்களிலும் அவர்களுடைய சம்பள விகிதங்களும் பிரபோஷணைகளும் மேலாயிருக்கின்றன. பழைய சப் அஸிஸ்டெண்ட் சர்ஜன்கள், கம்பவுண்டர்கள், தபால் பியூன்கள், கிளர்க்குகள், கான்ஸ்டேபிள்கள் இவர்கள் எல்லாருக்கும் ஒரு தன்மையாகவே கிரமப்படி அவர்களின் சம்பளங்கள் உயர்த்தப்படுகின்றன என அறிகிரும்.

போலீஸைப் பாருங்கள். 1918ஞ ஜனவரிமாதம் 1 ஆந்தேதி முதல் கான்ஸ்டேபிளாகச் சேருகிறவருக்கு முதலில் சம்பளம் ரூபா 13. அதிலிருந்து ரூ. 16 வரையில் உயர்த்தப்படுமாம். வீட்டு வாடகைக்கு மாதம் 2 ரூபாய் கிடைக்கும் அல்லது போலீஸ் லயனில் வீடு கிடைக்கும். போலீஸில் தாக்கலாய் ரிக்ரூட் ஸ்கூலில் படிக்கிற காலத்தில், மாதந்தோறும் சம்பளம் ரூபா 13 உடன் ரூ. 1-3 0 அலவன்ஸ் கிடைக்குமாம்.

'குமாஸ்தாக்களுக்கு 20-ரூபாய்க்குக் குறைந்த சம்பளமில்லை' என்று 13-3-18ல் கூடிய சென்னைச் சட்ட சபையில் கனம் போலாவரம் ஜமீன்தாரவர்கள் ஷராப்புகளின் சம்பளத்தைப்பற்றிப் பேசுங்கால் சொல்லியிருக்கிருர். இப்போது ஷராப்புகளுக்கு 15 அல்லது 20 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. இனி 15, 18, 20

ஆகச் செய்துவிடவேண்டுமென்று ரிவினியூபோர்டார் பிரேரணை செய்திருக்கிறதாகவும், அந்தப்படி செய்யக் கவர்ன்மெண்டார் உத்தேசிப்பதாகவும், நிர்வாக சபை மெம்பர் கனம் ஸர் கார்டியூ அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்.

இங்குக் கூறிய இலாகாதாரர்களுக்கெல்லாம் இன்றியமையாத மூல காரணமாயுள்ள இக்கல்வி இலாகாவின், கீழ்தரப்பாடசாலைகளின் உபாத்திமார்களுக்கு 10-ரூபாயிலிருந்து ஒரு ரூபாயதிகமாகச்செய்து 11. ரூபாயாகக் கொடுப்பதாக, நமது காருண்ய கவர்ன்மெண்டாரவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். இது மேலேகூறிய மற்ற இலாகாக்களுக்கும் இவ்விலாகாவுக்கும் 'ஏணிவைத்தாலும் எட்டாதன்றோ? இது 'மலைக்கும் மண்ணாங்கட்டிக்கும் ஈடு' காண்பிப்பதுபோலு மன்றோ? இந்த யுத்த (அகவிலை) காலத்தில் இதுவும் போதாதாயினும், இந்த ஒரு ரூபாயும் 1917 ஏப்ரல் முதல், சுமார் ஒரு வருஷத்துப் பணம் நாளது வரையில் திரிசிராப்பள்ளி, முசிறி, சேலம் வட்டம் தாலுகா போர்டுகளிலிருந்து, ஏழை உபாத்திமார்களுக்கு இன்னும் கிடைக்காதிருப்பது என்னே! யாதோ? மற்ற இடங்களிலும் இவ்விதந்தானோ என்னமோ தெரியவில்லை? 1917 ஏப்ரலிலிருந்து சில இடங்களிலும் மார்ச்சுவிருந்து சில இடங்களிலும் கொடுக்கப்படும் காரணமும் தெரியவில்லை.

சமீபத்தில் நடந்த சட்டசபை மீட்டிங்கில் கல்வி யபிவிருத்தியில் அதிக நாட்டமுள்ள கனம் மெம்பரொருவர் இவ்வுபாத்திமார்களுக்கு ரூ. 12-க்குக் குறையாமலாவது சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டதாகவும், அதற்குக் கனம் ஸ்டோன் துரையவர்கள் சமீபத்தில்தான் கொஞ்சம் (ஒரு ரூபாய்) அதிகமாகச் செய்திருப்பதாகவும் இப்போது அவ்விதம் செய்ய இயலாதென்றும் இனிமேல் கவனிக்கப்படுமென்றும் சொல்லியதாகத் தெரிய வருகிறது. ஆனால் 'எல்லாருக்குமே 12-ரூபாய்க்குக் குறையாமல் சம்பளத்தை உயர்த்தப்போகிறோம்' என்று கனம் துரையவர்கள் 13-3-18ல் நடந்த சட்டசபையில் கூறியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. தற்போதும் கூடிய சீக்கிரம் ரூ. 12 ஆகிவிடுமென்று ஆங்காங்குச் சிலர் கூறிக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆயினும், தற்போதே தஞ்சாவூர், மதுரை ஜில்லாக்களில் ஒவ்வொரு உபாத்தியாயருக்கும் ரூ. 12 க்குக் குறையாமல் கொடுத்து வருகிறதாக அறிகிறதோடு இந்த லால்குடி ரேஞ்சு சம்பந்தப்பட்ட திருச்சி தாலுகா போர்டிலும்

புதிதாக ஏற்பட்ட பாடசாலை உபாத்திமார்களுக்கு மட்டும் ஆரம்பத்திலேயே ரூ. 12 சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். அநேக வருஷ காலம் உழைத்துக்கொண் டிருக்கும் உபாத்திமார்களுக்கோ அதற்குக் குறைந்த சம்பளமே கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

மித்திரனது வியாசத்தின் கடைசிப்பாராவில் கூறுகிறபடி உபாத்திமார்கள் கிடைக்காததற்குக் காரணம் போதியசம்பளம் கிடைக்காமையே என்பது யாவருக்கும் எளிதில் புலப்படலாம். போதிய சம்பளம் கிடைப்பின் இத்தொழிலைவிட உத்தமமானதும் சௌகரியமானதும் வேறு இல்லையென்று தக்கவர்கள் வரலாம். போதிய சம்பளத்தைக் கவனிப்பதற்குக் காரணம் எத்தகையோருக்கும் இன்றியமையாதது ஜீவனோபாயமே.

ஆகவே, எல்லாவற்றிற்கும் இன்றியமையாத இக்கீழ்தர ஆரம்பப் படிப்பின் அவசியத்தை இவ்விலாகா அதிகாரிகளும் ஜனப்பிரதிநிதிகளும் நன்குணர்ந் திருப்பினும், "சுடர்விளக்கேனும் தூண்டுகோலொன்று வேண்டும்" என்பதற் கிணங்க மறுபடியும் உணரும் பொருட்டு, எல்லாம் வல்ல ஏகநாயகன் அவர்களுக்கு இனிதுணர்த்தி, ஏற்றவாறு இனிது செய்யும்படி தனது இன்னருளை அருளிச்செய்வாராக.

P. பரிமணப்பல்லவராயர்,
உபாத்தியாயர், போர்டு ஸ்கூல், உத்தமசேரி,
திருவளர் சோலை, P. O., திருச்சி ஜில்லா.

BOTANY

தாவர சாஸ்திரம்

தாவரத்திற்கு வேண்டிய உணவு

(முன்தொடர்ச்சி பக்கம் - 192).

பிள்ளைகளே! நாம் தினந்தோறும் இந்தத் தொட்டியிலிருக்கும் வெண்டைச் செடிக்குத் தண்ணீர் ஊற்றிக் காப்பாற்றி வருகிறோம். இந்தத் தொட்டியிலிருக்கும் கத்தரிச் செடிக்குத் தண்ணீர் ஊற்றாமல் அசட்டையா யிருந்தோம் அல்லவா? தினந்தோறும் தண்ணீர் ஊற்றிக் காப்பாற்றின செடி எவ்வளவு செழு

மையா யிருக்கிறது. பார்ப்பதற்கு எவ்வளவு நேர்த்தியா யிருக்கிறது. தண்ணீர் விடாமல் இருந்த செடி வாடி வதங்கி, செத்துப் போயிற்றல்லவா? ஏன் செத்துப்போயிற்று? தண்ணீர் விடாததினலேயே. செடி பிழைத்திருப்பதற்குத் தண்ணீரின் உதவி வேண்டியது அவசியமெனத் தெரிகிறது. தண்ணீர் நாம் ஏன் விட வேண்டும் என்பதைப்பற்றித் தெரிந்து கொள்வோம். பிள்ளைகளே! இந்தத் தொட்டியிலுள்ள மண்ணைக் கொஞ்சம் எடுத்து இந்த தம்ளரில் போடுங்கள். இதில் தண்ணீர் நிறையவிடுங்கள். இந்தக் குச்சியைக் கொண்டு நன்ருய்க் கலக்குங்கள். சரி, கொஞ்ச நேரம் அசைக்காமல் தம்ளரைப் பிடியுங்கள். இப்போது நீங்கள் எல்லோரும் கவனியுங்கள். தண்ணீர் முன்னே கலங்கி யிருந்தது. இப்போது வரவரத் தண்ணீர் தெளிந்துகொண்டு வருகிறது. தண்ணீர் தெளியத் தெளிய அடியில் மண் தங்குகிறது. இப்போது மண் எல்லாம் அடியில் தங்கிவிட்டது. இந்த மண் எல்லாம் ஏன் அடியில் தங்கிவிட்டது. கரையாததினலேயே அடியில் தங்கிவிட்டது. இதைப்போல் கரைபடாத வஸ்துக்கள் இரண்டு சொல்லுங்கள். சாக்கு, மாவு. சரி, இந்த மண்ணில் அடியில் தங்கியிருக்கிற பாகம் மாத்திரம் கரையவில்லை. ஆனல் இந்த மண்ணில் கலந்துள்ள வஸ்துக்கள் ஏதாவது கரைந்திருக்கிறதா என்று பரிசோதனை செய்வோம். இப்போது இந்தத் தெளிந்த தண்ணீரை மையொத்தும் காகிதத்தினல் வடிகட்டுவோம். இந்த வடிகட்டின ஜலத்தை ஒரு கோப்பையில் ஊற்றி இந்த விளக்கின்மேல் வைத்துக் காய்ச்சுவோம். இங்கே கவனித்துப் பாருங்கள். தண்ணீர் எல்லாம் ஆவியாகப் போகின்றது. சரி, இப்போது பாருங்கள். தண்ணீர் எல்லாம் வற்றிப்போயிற்று. அடியில் ஏதோ தங்கியிருக்கின்றது. இது என்ன? இங்கே இந்தக் கோப்பையில் படிந்திருக்கிற வஸ்துவைத்தான் தண்ணீர் கரைத்தது. இந்த வஸ்துதான் செடிக்கு ஆகாரமாகும். இதைத்தான் வேர் தினந்தோறும் கிரகிக்கிறது. பிள்ளைகளே செடிக்கு வேண்டிய உணவு பூமியில் மண்ணேடு கலந்து இருக்கின்றது. அந்த உணவு கெட்டியாய்க் கல்போ லிருக்கிறது. கெட்டியா யிருக்கிற உணவு நாம் ஊற்றுகிற தண்ணீரினலேயோ, அல்லது மழையினலேயோ கரையவேண்டும். உணவு கரைந்தால் தான் வேர் அவ் வுணவைக் கிரகிக்கும். இந்தத் தொட்டியில் செடிக்கு வேண்டிய உணவு ஏராளமாக இருந்தும் அவ் வுணவு கரைபடாததினலேயே

செடி தனக்கு வேண்டிய உணவை இழுத்துக்கொள்ள முடியாமற் போயிற்று. இப்போது செடிக்கு வேண்டிய உணவு பூமியிலிருப்பதாகத் தெரிய வந்தது.

பிள்ளைகளே! இன்று மழை நன்றாய்ப் பெய்திருக்கிறது. சற்றுத் தோட்டத்திற்கு வாருங்கள். இங்கே காடுபோல் முளைத்திருக்கிற இந்த பூண்டை அடியோடு கடப்பாரையைக் கொண்டு பெயர்ப்போம். மண்ணை எல்லாம் நன்றாய்க் கழுவி விடுவோம். இப்போது இதன் வேரைப் பாருங்கள். எவ்வளவு வேர் ஒன்றா, இரண்டா, அநேகம். எவ்வளவு மெல்லியதா யிருக்கின்றன. பூமியில் மண்ணோடு கலந்திருக்கும், தாவரத்திற்கு வேண்டிய ஆகாரம் எல்லாம் இவ்வேரின் மயிர்போன்ற நுண்ணிய பாகங்கள் மூலமாய்த்தான் செல்ல வேண்டும். இந்த மண்போன்ற நுண்ணிய பாகமாகிய இந்த வேரை இக் கத்தியால் கொஞ்சம் இலேசாகச் சீவி ஒரு துளி அளவு இந்தப் பூதக்கண்ணாடியின் அடியில் வைக்கிறேன். பாருங்கள். என்ன தெரிகிறது? நிறைய அறைக ளிருப்பதாகத் தெரிகிறது. சரி, உங்கள் கண்ணுக்குத் தெரிந்தாற் போல் சித்திரம் எழுதுங்கள். எழுதினீர்களா? சரி, இப்போது நீங்கள் எழுதின சித்திரத்தை நான் இந்தக் கரும் பலகையில் எழுதுகிற சித்திரத்தோடு ஒத்திட்டுப் பாருங்கள். ஒரு ஊசியின் முனையளவு வேரில் எத்தனைத் துவாரங்க ளிருக்கின்றன. பிள்ளைகளே! இந்த தம்ளரில் தண்ணீர் நிறைய இருக்கிறது. இந்த மையொத்தும் காகிதத்தை இதில் நனைக்கிறேன் பாருங்கள். என்ன கவனிக்கிறீர்கள்? தண்ணீர் மை யொத்தும் காகிதத்தில் ஏறிக் கொண்டு போகிறது. தம்ளரில் இருக்கிற தண்ணீர் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்க் குறைந்துகொண்டே வருகிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன? மை யொத்தும் காகிதத்தில் அநேக துவாரங்களிருப்பதினாலேயே. சரி, இப்போது இந்த தம்ளரில் முக்காற் பாகம் தண்ணீர் இருக்கிறது. இதோ வாரமாக வெயிலிற் காய்ந்த இந்தச் செடியின் வேரைத் தண்ணீருக்குள் வைப்போம். கொஞ்ச நேரம் பொறுத்தும் பார்க்கலாம். இதற்குள் கற்பலகைகளை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

இதைப்போல் ஒரு சித்திரம் வரையுங்கள். சித்திரம் வரைந்தாய்விட்டதா? பலகைகளை உள்ளே வையுங்கள். இப்போது தம்ளரில் தண்ணீர் எவ்வளவு இருக்கிறதென்று கவனியுங்கள். தம்ளரில் தண்ணீர் முன்னிருந்ததைவிடக் குறைந்திருக்கிறது.

ஏன்? வேர்களில் அநேக துவாரங்க ளிருப்பதினாலேயே தண்ணீரை எல்லாம் வேர் கிரகித்திருக்கின்றது. வேர்கள் தண்ணீரை இழுத்துக்கொண்டிருக்கின்றன அல்லவா? சரி, நாம் இதுவரையில் ஆராய்ந்தறிந்த விஷயங்களின் சுருக்கத்தை இங்கே எழுதுவோம்.

1. செடிக்கு வேண்டிய உணவு பூமியில் கலந்து இருக்கிறது.
2. அந்த உணவு கெட்டியா யிருக்கிறது.
3. உணவு கெட்டியா யிருக்கும்போது அவ்வுணவைச் சிறு செடிகள் கிரகிக்க முடியாது.
4. அந்த உணவு கரையத் தண்ணீர் விடவேண்டும்.
5. நாம் ஊற்றுகிற தண்ணீர் அந்த உணவைக் கரைக்கிறது.
6. செடி அவ்வாறு கரைந்த உணவைக் கிரகிக்கிறது.

M. RAMAKRISHNAN,
Assistant,
Govt. Panchama Training School,
Madras.

NATURE STUDY LESSON
இயற்கைப் பொருட்பாடம்

How Animals defend themselves.

மிருகங்கள் ஆபத்துக்காலத்தில் தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் விதம்.

ஒரு காலத்தில் அங்கிலேய தேசத்தை வேற்றரச னொருவன் ஆளும்படி நேர்ந்தது; அவன் "மாடில்டா" என்னும் ஒரு மாதைச் சிறைப்படுத்தி ஒரு கோட்டையில் அவளை அடைத்துவிட்டான்; அம்மாது அக்கோட்டையிலிருந்து தப்பித்துக்கொண்ட விதம் அதிக சாமர்த்தியமானது; வாயில்லாத சந்துக்கள் தங்களுக்கு இயற்கையாய் ஏற்பட்ட விரோதிகளிடமிருந்து உயிர் தப்பித்துக் கொள்ளும் உபாயத்தை நன்கு அறிந்தவளாதலால், தானும் அவ்வுபாயத்தை அனுசரித்தாள்; அப்போது உறைபனி படிந்து நிலம் வெள்ளை உடை உடுத்ததுபோ லிருந்தது; மூன்று போர்வீரர்கள்

பெரிய வெள்ளைப்போர்வை ஒன்றை யெடுத்துக்கொண்டு, யாருக்குந் தெரியாமல் கோட்டைக்குள் புகுந்து, அடைபட்டிருந்த "மாடில்டா" வின் உருவத்தை, வெள்ளை உடையால் மறைத்துக்கொள்ளும்படி செய்தனர்; அவர்களும் வெள்ளை உடைகளை உடுத்திருந்ததினால் அம்மாதோடு கோட்டையை விட்டுப் புறம்போந்தனர்; கோட்டை அலங்கத்தைச் சுற்றி இடையிடையே கண்கொட்டாமல் காவல்செய்யும் பாராக்காரர்களிருந்தும், இச்சிறு கூட்டத்தார் அவர்கள் கண்ணிற்படாமலே பனி நிறைந்த நிலத்தின்மேலேயே நடந்து தப்பித்துக்கொண்டார்கள்; இவர்கள் கறுப்புள்ள ஆடையைத் தரித்திருந்திருப்பார்களாயின், காவற்காரருடைய பார்வைக்குத் தப்பி வந்திருக்கமாட்டார்கள்.

அநேக மிருகங்கள் இவ்வண்ணமே தங்கள் சத்துருக்களிடமிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளுகின்றன. ஒரு பாலத்தின்மேல் நின்று அடியில் ஓடும் ஜலத்தைப் பார்த்தால், மீன் நீந்துவது நன்றாய்த் தெரியாது; நீரின் நிறத்தை மீன்கள் ஒத்திருப்பதால் கண்டுபிடிப்பது கஷ்டம். மீன்களின் முதுகில் அநேக புள்ளிகளைப் பார்க்கலாம்; இவைகள் தங்களுடைய சத்துருக்களிடமிருந்து தப்பி ஓடுவதற்காகவே அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வரால்மீன் சேற்றோடு சேறாய்க் கருநிற மடைந்திருப்பதால், கண்ணிற்கு அகப்படாது. அநேக காட்டு மிருகங்களின் போர்வையில் புள்ளிகள் உண்டு; இவைகள் தங்கள் பாதுகாப்பிற்காகவே ஏற்பட்டிருக்கின்றன. புலி தான் ஒளித்திருக்கும் புல் பூண்டின் நிழலின் நிறத்தை அடைந்திருப்பதால், பதுங்கியிருந்து தன் இரையைச் சுலபமாய்ப் பிடிக்கவும், வேட்டைக்காரர் கண்ணில் அகப்படாம லிருக்கவும் ஏதுவாயிருக்கிறது.

பெரும்பாலும் அநேக மிருகங்கள் அபாயம் வந்தபோது ஓடுவது வழக்கம்; ஓடமுடியாதவைகள் நின்ற நிலையிலிருந்தே சத்துருக்களைத் தம்மாலியன்றவரைக்கும், கொம்பினாலாவது, நகங்களினாலாவது, பற்களினாலாவது எதிர்க்கின்றன. மனிதர்க்குள் ஒருவருக்கொருவர் கைகலந்து சண்டையிடும்போது முஷ்டியினால் குத்திக்கொள்ளுவதைப் பார்த்திருக்கலாம்; நம்முடைய உடம்பில் எதிரியின் அடிகள் படாதிருப்பதற்கு, நமக்கு முஷ்டி ஓர் வித ஆயுதம்போல் பிரயோசனப்படுகின்றது: மல்லர்கள் அநேகர் முஷ்டி யுத்தமே ஜீவனோபாயமாகக் கருதி, அவ் வித்தையைக் கையாடுகின்றனர்; இது சரியன்று. சத்துருக்களிடமிருந்து நம்-

மைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளுவதற்கு நமக்கு முஷ்டி மிக்க இன்றியமையாததா யிருப்பதுபோல மிருகங்களுக்கும் கொம்புகளும், தந்தங்களும், குளம்புகளும், பற்களும் பிரயோசனப்படுகின்றன. சென்னையிலுள்ள மிருகக்காட்சியைப் போய்ப் பார்த்தீர்களானால், காண்டாமிருகம் உங்கள் கண்ணிற்குத் தென்படாமல் போகாது; அதன் மேல்தாடையிலிருந்து தடித்து நீண்டு வளைந்த ஒரு கொம்பு உண்டு; இதனால் அச்சமின்றி மூர்க்கமாய்ச் சண்டையிடும். காட்டுப் பன்றி தன் வக்கிரதந்தத்தால், எதையும் எதிர்த்துக் குத்திக் கிழித்துத்தள்ளும். சில மான்களுக்குக் கவைப்பட்ட கொம்புகளுண்டு; கிளைகளாக இருக்கும்; ஒன்றோடொன்று சண்டையிடும்போது கொம்புகள் குறுக்காக மாட்டிக்கொண்டு, பூட்டுப்போல் ஒன்றினில் ஒன்று அகப்பட்டுக்கொண்டு, விடுவித்துக்கொள்ள முடியாமல், இரண்டும் உயிர் துறந்திருப்பதை வேடர் பார்த்திருக்கிறார்கள். மான்கள் முகத்தோடு முகம் வைத்து முட்டிக்கொண்டும், முன்னங்கால்களினால் ஒன்றை ஒன்று உதைத்துக்கொண்டும் சண்டையிடும். கட்டுக்கடங்காத காளைமாடு ஒன்று வெருண்டு ஓடும்போது, தனக் கெதிர்ப்பட்ட குதிரையின் விலாவைக் குத்திக் கிழித்ததைப் பார்த்திருக்கிறார்கள். சிங்கம், புலி, முதலிய பூனை இனத்தைச் சேர்ந்தவைகள், எதிரிகளை நகங்களால் கிழித்துக் கொல்லுகின்றன; நாய்களும், எலிகளும் பற்கள் இல்லாவிட்டால் தங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியா. குதிரையும் மாடும் தங்களை வருத்தும் ஈ முதலிய அற்ப சத்துருக்களை வாலினால் அடித்தோட்டுகின்றன. சத்துருவைக் கண்டு ஓட முடியாத முதலை, ஆமை, நண்டு முதலிய பிராணிகளுக்குத் தடித்த கவசமுள்ள ஓடில்லாவிட்டால் அவை தங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியாதல்லவா? ஆமையோட்டின்பேரில் வண்டி ஓடினாலும் அது நசுங்கவே நசுங்காது.

ஒரு ஓணான், செடியிலாவது மரத்திலாவது இருக்கும்போது தன்னைப் பிடிக்க அல்லது இம்சிக்க வருகிற சத்துருக்களின் அரவத்தைக் கேட்டதும், தான் அந்தச் சமயத்தில் இருக்கும் செடியின் பட்டையைப்போலாவது இலையைப்போலாவது ஒரு நொடியில் நிறங்கொண்டு அசைவற்று அந்தச் செடியின் ஒரு பாகமாய்த் தானிருப்பதுபோலத் தோன்றும்; அபாயம் நீங்கினதும் தனது இயற்கை உருவத்தை எடுக்கும். எந்தெந்த நிலத்திலே இரை தேடி வசிக்கின்றனவோ, அந்தந்த நிலத்தின் நிறத்தை

உடனே வகித்துத் தம் சத்துருக்களுக்குத் தம் உரு வெளிப்படா-தபடி தப்பித்துக்கொள்ளுகின்றன.

அந்தந்த மிருகங்களின் வாழ்க்கைக்குத் தக்கபடி அங்க லட்சண விசித்திரங்களை யமைத்தும், ஆபத்து நேரிட்ட காலத்-தில் தப்பித்துக்கொள்வதற்கே உபாயங்களை அவைகளுக்குக் கற்பித்தும் வருகிற பேரறிவாளராகிய கடவுளின் மகிமையை என்னென்றுரைக்கலாம்!

M. S. SABAPATI.

ELEMENTARY SCHOOL ORGANIZATION

கீழ்தர கிராம பாடசாலை ஏற்பாடு

(முன் தொடர்ச்சி பக்கம் - 22 வாலியம் - 14 நம்பர் - I.)

6. தோற்றம் — இவ் விஷயங்களைப்பற்றி ஒரு அணு விலையுள்ள புஸ்தகம் மெஸ்ஸர்ஸ் வி. குமாரஸாமி நாயுடு அண்ட் ஸன்ஸ் பிரசுரம் செய்திருக்கிறார்கள். அப் புத்தகத்தைப் பார்த்தால் அநுபவத்துக் கெட்டிய விஷயங்கள் அநேகம் தெரியவரும்.

உபாத்தியாயர் எப்போதும் ஏராளமான காய்கறிச் செடி-கள் போட்டிருந்தால் பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளை வேலை வாங்குவ-தாகக் குற்றஞ் சொல்ல இடமுண்டு. பரீக்ஷாதிகாரிகளிற் சிலர் கூட இவ்வித அபிப்பிராயம் கொள்ளலாம். இதற்காகச் சும்மா இருந்துவிடலாமோ என்றால் அப்போது ஏன் தோட்டம் வைக்கப்படவில்லை யென்ற கேள்விக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டி வரும். பரீக்ஷாதிகாரிகளுக்குத் திருப்திகரமாகவும் பெற்றோர்-களுக்கும் படிப்பினைத் தரத்தக்க சோதனைக்கு இடமுண்டாக்கச் சில செடிகளையும், மல்லிகை, முல்லை, ரோஜா, செவ்வந்தி, அரளி முதலிய செடிகளையும் மருந்துக்கு உபயோகமாகும் சில செடிகளையும் கறிகாய்த் தோட்டமென்று நினைக்க இடம் தராத சில வருஷாந்தரப் பயிர்களையும் பயிர்செய்து வருவது உத்தமம்.

7. விளையாட்டிடம் — நமது நாட்டில் இது ஒரு புதுமை. பிள்ளைகள் தெருக்களிலோ, நதி முதலிய பொது காலி இடங்-

களிலோ விளையாடுவது வழக்கம். இதைப் பெற்றோர் கண்டால் பிள்ளைகளைக் கண்டிக்கும்படி உபாத்தியாயரிடத்தில் அனுப்புவது வழக்கம். பாடசாலையிலேயே பிள்ளைகள் விளையாடுவதென்றால் அவர்கள் மனம் எப்படிச் சகிக்கும்? பிள்ளைகள் எப்போதும் புஸ்தகத்தைப் படிப்பதுதான் வேலையென்று நினைக்கிறார்கள். இளமையில் தேகம் பலமடைய தேக அப்பியாசம் அவசியம் என்னும் நீதியை அவர்கள் உணருகிறதில்லை. அப்படிக் கட்டுப்பாடு செய்யும் பிள்ளைகள் பெற்றோர் தலை மறைந்ததும் விளையாட ஓட்டம் பிடிக்கிறார்கள். அங்கே ஒருவர் கட்டுப்பாடுமின்றி விளையாடுவதால் சண்டை சச்சரவுகள் உண்டாகலாம். பிறகு பெற்றோர்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டு போகவேண்டிவரும். யாதொரு நிபந்தனையுமின்றி அப்படி விளையாடுவதைவிடச் சில குறிப்பிட்ட விதிகளுக்கிணங்கப் பாடசம்பந்தமாகவோ, அல்லது தேகாப்பியாசத்தின் பொருட்டோ பிள்ளைகளைப் பாடசாலையிலேயே விளையாடும்படி விட இடம் ஏற்படுத்துகிறோம். இதுதான் பாடசாலையில் விளையாட்டிடமென்பது.

முன்னமேயே பாடசாலைக்கு இடம் ஏற்படுத்துங் காலத்தில் மனையைவிட ஐந்துபங்கு காலி இடம் வேண்டுமென்றோமல்லவா? அதில் கொஞ்ச இடத்தில் தோட்டத்திற்கு இடம் செய்து மீதியிடத்தை விளையாட்டிடமாக உபயோகிக்கவேண்டும். இது நிழலுள்ளதாக இருந்தால் பகல் நேரங்களில் கூடப் பிள்ளைகள் அங்கே தங்கியிருக்க உதவும் நிழலுக்காக நாலுபுறங்களிலும் மரங்கள் வைத்துப் பயிர் செய்யச் சௌகரியப்பட்டால் செய்யலாம். உள்ளிருக்கும் ஆள் தெரியாதபடி நாலுபுறத்திலும் சுவர் வைப்பது நல்லது. இந்தத் தரை மேடு பள்ள மில்லாமல் சமதரையாக இருக்கவேண்டும். தரையில் நல்ல மணல் பரப்பி அந்த மணல் கெட்டுப்போனால் அடிக்கடி புதிப்பிக்கவேண்டும். தரை மேடு பள்ளமானால் அடிக்கடி மராமத்து செய்யவேண்டும். காகிதங்களையோ, குப்பை கூளங்களையோ இந்த இடத்தில் போடாமலும், மலஜலங்களைக் கழித்து அசுத்தஞ் செய்யாமலும் பத்திரமாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

விளையாட்டிடத்தில் ஒருவரோடொருவர் கலந்து தாராளமாகப் பேசவோ, வியவகாரங்கள் ஒழுங்காக நடத்தவோ இடமுண்டு. பாடசாலையில் பிரியமும் ஒருவர்க் கொருவர்க்குள்ள சிநேகமும் அதிகப்படும். இப்படித் தயாரான பிள்ளைகள் வயது

வந்ததும் தேச சுதந்தரங்களை அறிந்து உலக வியவகாரங்களைச் செவ்வையாய் நடத்த யோக்யதை யுள்ளவராவார்கள்.

8. தண்ணீரும் ஜலாதாரமும் — கிராமாந்தரப் பாடசாலைகளில் பிள்ளைகளுக்குத் தாகம் எடுத்தாலோ வேறு தண்ணீர் அவசிய மிருந்தாலோ அவரவர் வீட்டுக்குப் போய் வருவது வழக்கம். அப்படி அடிக்கடி போய்வரும்படி விட்டால் பெற்றோர்களுக்கு அருவருப்பாயிருக்கும். பாடசாலை, குளம், வாய்க்கால், ஆறு முதலிய இடங்களுக்குச் சற்றுச் சமீபத்திலிருந்தால், பிள்ளைகளை அங்கே போகச்சொல்வதுமுண்டு: இதுவும் சரியல்ல. பிள்ளைகள் அந்த நீர்நிலைகளில் அதிகமாக விளையாடித் துணிகளை நனைத்துக்கொண்டு தேக சௌக்கியத்தைக் கெடுத்துக் கொள்வார்கள். பாடசாலை, உபாத்தியாயர் வீட்டிலேயே யிருந்தால் அவர் பிள்ளைகளுக்குத் தாகத்திற்குத் தண்ணீர் கொடுப்பார். பாடசாலையில் தோட்டம் வைக்கவேண்டுமென்று பன்முறையும் கூறியுள்ளோம். அச் செடிகளுக்குத் தண்ணீர் வேண்டியது அவசியமல்லவா? மாணுக்கர்களுக்கும், செடிகளுக்கும் தண்ணீர் வேண்டியது அவசியமாதலால் பாடசாலையிலேயே ஒரு மூலையில் ஒரு கிணறு இருப்பது நலம். இக் கிணற்றுக்குக் கைப்பிடிச் சுவரும் தண்ணீர் இறைக்க ராட்டினமும் இலேசான வாளியும், கயிறும் இருக்க வேண்டும். தண்ணீர் நிரப்புவதற்கு ஒரு கல் தொட்டியும் சில மட்பானைகளும் வேண்டும். கிணறு இல்லாவிட்டாலும் இத்தொட்டியும் பானைகளும் அவசியம். குடிக்க உபயோகிக்கும் தண்ணீரைப் பானைகளில் போட்டு மூடிவைக்கவேண்டும். இந்தப் பானைகளை நாற்றமெடுக்காதபடி அடிக்கடி வெய்யிலில் காயவைக்கவேண்டும். மற்ற உபயோகத்துக்கு வேண்டிய தண்ணீரைத் தொட்டியில் நிரப்பிவைக்கவேண்டும். இதைப் பெரிய பிள்ளைகள் செய்யச் சொல்லலாம். எல்லாப் பிள்ளைகளையும் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் வெளியே விட்டு ஒரு குறிப்பிட்ட பையனைக் கைகளைச் சுத்தஞ்செய்துகொள்ளச் சொல்லி ஒரு சுத்தமான பாத்திரத்தால் பானையிலிருந்து தண்ணீரை முகந்து மற்றப்பையன்களுடைய பாத்திரத்தில் விடவேண்டும். ஏனெனில், ல்லாப்ள பிள்ளைகளும் இஷ்டம்போல் கையைச் சுத்தமில்லாமல் பானைக்குள் போடுவதால் பலவித வியாதிகள் பரவ இடமுண்டாகும். மற்ற உபயோகங்களுக்கு வேண்டிய தண்ணீரையும் கூடியவரையில் ஜாக்கிரதையாக உபயோகிக்கவேண்டும். இப்படிச் செய்வதால்

பிள்ளைகளுக்குச் சுத்தம் என்பது நிதர்சனமாகக் காட்டப்படும். பிறர்க்கு உபகாரம் செய்யவேண்டுமென்பதும், வியாதிகள் பரவவொட்டாமல் தடுக்கும் வழிகளும் அனுபவ சித்தமாகத் தெரியும். அவரவர்கள் பொறுமையாகக் காத்திருந்து தங்கள் காரியத்தை நடத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நீதியும் ஏற்படும். குழாய் இருக்கும் பட்டணங்களில் பிள்ளைகளை நேரில் குழாயிலேயே தண்ணீர் குடிக்கச்சொல்லலாம் அல்லது மேற் குறித்த விதிகளை அநுசரிப்பது நலம்.

P. C. KRISHNA AYYAR, B.A., L.T.,
Ist Assistant, Govt. Trg. School,
Dindigul.

DIFFERENT SECTS OF PEOPLE AND THE IMAGES OF THEIR GODS

நானுவித ஜாதியாரும் அவர்கள் வழிபடு கடவுள் மூர்த்தங்களும்

உலகத்திலுள்ள *சேதனுசேதனங்கள் யாவற்றுள்ளும் மானிடன் சிறந்தவனென்பதை யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆயினும் இன்ன ஹேதுக்களினாலே மானிடன் உலகத்திலுள்ள யாவற்றினும் சிறந்தவனாகின்றான் னென்பதைப்பற்றிச் சாஸ்திரீகர்கள் வெவ்வேறு அபிப்பிராயங் கொள்ளுகிறார்கள். சகல ஜீவராசிகளினும் மானிடன் அறிவு விசேஷத்தினாலேயே உயர்ந்தவனாகின்றானென்பது சில சாஸ்திரிகளுடைய கொள்கையா யிருக்கின்றது. அவர்கள் அங்ஙனங் கொள்வது முற்றும் சரியல்லவென்று நாம் இங்குக் கூறவந்தோ மில்லை. ஆனால் அதற்குச் சில ஆட்சேபனைகளுண்டென்று வேறு சில சாஸ்திரிகள் கூறுகின்றார்க ளாகையால் அவ்வாட்சேபனைகளை யெடுத்து இங்குச் சிறிது காட்டுவோம். மனிதனுடைய ஆற்றலில் சதகோடி அம்சத்திலே ஒரு அம்சமும்

* சேதனுசேதனங்கள் — சேதனம் + அசேதனம்
சேதனம் — அறிவுடைய பொருள்
அசேதனம் — அறிவில்லாத பொருள்

பெற்றிராத சிற்றெறும்புகள் தமக்கேற்ற ஆகார வகைகளைத் தேடும்போதும் அவற்றைத் தேடியபிறகு கொண்டுவந்து ஓரிடத்தில் சேமித்து வைக்கும்போதும் அச் சிறு ஜெந்துக்களிடத்து விளங்கும் பேரறிவின் விசித்திரங்களை நாம் யோசித்துப் பார்க்கையில், எல்லா உறுப்புக்களும் பூரணமா யமையப் பெற்று அறிவுக்கு ஓர் இருப்பிடமென்று பிரசித்தி யடைந்திருக்கும் மானிடருடைய அறிவு அவ்வற்பப் பிராணிகளில் அறிவுக்கு எவ்வளவினது! என்று வியக்கத்தக்கதா யிருக்கின்றது. அவைகளின் உருவத்தை நோக்க அவைகளிடத்து விளங்கும் புத்திக் கூர்மையையும் முன்யோசனையையுங் கண்டு மானிடராகிய நமக்குச் சிறந்த மதியூகியும் நாணவேண்டியதல்லவா? இவ்வாறே சிலந்திப் பூச்சிகள் கூடுகட்டும் விசித்திரத்தையும் தேனீக்கள் தேன்கூட்டை யமைக்கும் அற்புதத்தையுங் கண்டு சிற்ப சாஸ்திர மஹாபண்டிதனும் வியக்கவேண்டிய தல்லவா?

"வான்குருவி யின்கூடு வல்லரக்குத் தொல்கறையான்
தேன்சிலந்தி யாவர்க்குஞ் செய்யரிதால்."

என்னும் பிரமாணம் எப்படிப்பட்ட விவேகிகளுக்கும் அநுபவ சித்தமாயிருக்கிற தென்பதற்கு எவ்வளவும் ஐயமில்லை. இவ்வாறு யானைமுதல் எறும்பீறுகிய அஃறிணைப் பொருள்கள் செய்துவரும் அளவிறந்த விசித்திரங்கள் ஒருவித அறிவின் காரியமே யாகுமானால், மானிட னொருவனே அறிவினால் ஏனைய ஜீவராசிகளைக் காட்டினும் மேம்பட்டவனாகின்றானென்று சாதிப்பது எவ்வளவும் நியாயவாதத்துக்கு நில்லாது. அது நிற்க, தெய்வபாவனை மனிதரிடத்து உள்ளபடியினாற்றான் அவர்கள் எல்லா உயிர் வர்க்கங்களினும் சிறந்தவராகின்றார்கள் என்று வேறு சில சாஸ்திரிகள் கூறுகிற்பர். இவர்களுடைய கொள்கை சரியான தென்பதற்கு அநேக நியாயங்க ளுள. மானிடராய்ப் பிறந்தவர்கள் ஒன்றுக்கொன்று எவ்வளவும் சம்பந்த மில்லாத வெவ்வேறு தூரப் பிரதேசங்களில் உயிர் வாழ்ந்து வெவ்வேறு நடை யுடை பாவனைகளை அனுஷ்டித்துக்கொண்டு வந்தாரேனும் அவர்கள் யாவரிடத்தும் தெய்வபாவனை என்னும் ஒன்றுமாத்திரம் பொதுத்தருமமாக விளங்கிக்கொண்டு வருகின்றது. "ஆவேறுருவினவாயினுமாபயந்த பால்வே றுருவினவல்லவாம்" என்றபடி பசுக்கள் உருவத்திலும் நிறத்திலும் ஒன்றையொன்று ஒவ்வா-

தனவாயிருக்கினும் அவை யாவும் வெண்ணிறம் பெற்ற பாலையே தருவதில் ஒன்றையொன்று ஒத்திருக்கின்றன. அதுபோல் இவ்வுலகத்தில் பற்பல பிரதேசங்களிலே பிறந்து வசிக்கும் பற்பல ஜாதியார் மற்றெல்லா அம்சங்களினும் ஒருவரை யொருவர் ஒவ்வாதவர்களா யிருக்கினும் ஏதோ ஒருவித தெய்வபாவனையைக் கொண்டிருப்பதில் மாத்திரம் ஒருவரையொருவர் ஒத்திருக்கின்றார்கள். தெய்வபாவனைக்குரிய தெய்வ மூர்த்தங்கள் அவரவர்களுடைய மனதில் வெவ்வேறுபட்டாலும் தெய்வபாவனை மாத்திரம் அவர்கள் யாவரிடத்தும் ஒருபடித்தாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. இதனால் தெய்வபாவனை மானிட மனோதத்துவப் பொதுலட்சணமென்று தெரியவருகிறது.

ஏனைய ஜீவராசிகளினின்றும் மானிடரை வேறுபிரித்து மானிடன் என்னும் பதத்துக்குப் பொருளுரைக்கப் புகுந்த சாஸ்திர விற்பன்னர்கள் "மானிடன் என்றால் தெய்வபாவனையுள்ள ஓர் பிராணி" என்று கூறியிருக்கின்றார்கள். நாகரிகமென்னும் சூரிய கிரணம் சற்றும் புகப்பெறாமல் மௌட்டியமென்னும் அந்தகாரத்தில் அமிழ்ந்துகிடக்கும் சில ஜாதியார் சில தீபாந்திரங்களிலே இருக்கின்றார்களென்றும், அவர்களிடத்துத் தெய்வபாவனை எவ்வளவுங் கிடையாதென்றும் பூவலஞ்செய்து அங்கங்குள்ள விசித்திரங்களைக் கண்டறிந்த சிலர் சொல்லுகின்றார்கள். ஆனால் அவர்கள் அங்ஙனங் கூறுவது சரியா அல்லவா என்பதை அறிய அவாக்கொண்ட சில மனோதத்துவ லட்சண சாஸ்திரிகள் தீர்க்க ஆராய்ச்சி செய்தபின்பும், அப்படிப்பட்ட மிலேச்சர்களுடைய நடையுடை பாவனைகளையும் பாஷை முதலியவற்றையும் நேரில் கண்டறிந்தபின்பும் அத்தகைய ஜாதியார் சற்றேறக்குறைய மிருகத் தன்மையையே கொண்டிருந்தார்க ளென்றும், ஜீவராசிகளுக்குப் பொதுலட்சணங்களாயுள்ள ஆகாரம், நித்திரை, பயம் முதலிய குணங்கள்தவிர வேறே மனிதரிடத்து விளங்கவேண்டிய அறிவு சம்பந்தமான வியவகாரங்கள் எவையும் அவர்களிடத்துத் தோன்றவில்லையென்றும் தெரியவந்தது. கரசரணாதி புறத்துறுப்புக்களின் அமைதியினாலேயே சில ஜீவர்கள் மானிடவர்க்கத்தை சேராரென்று இதனால் தெரியவருகின்றது. அமெரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா முதலிய பிரதேசங்களிலுள்ள சில வாலில்லாக் குரங்குகள் மனிதர்களைப்போ லிருக்கினும் அவைகள் மனிதர்களாகா. அவைக-

னிடத்துத் தெய்வபாவனையுங் கிடையாது. ஆகவே? மானிட வர்க்கத்தில் சேர்த்து எண்ணப்படத் தக்கவர்களா யிருப்பவர்கள் யாவரிடத்தும் தெய்வபாவனை இயற்கையில் அமைந்திருக்கின்றது. மானிட மனோதத்துவ லட்சணத்துக்குத் தெய்வபாவனை உரியதோர் குணமா யிராவிடில் அது ஆதியில் மானிடரிடத்து எப்படித்தான் உண்டாயது? மனோதத்துவ லட்சணத்துக்கு இயற்கையில் உரித்தல்லாத ஒரு குணம் செயற்கையால் எங்ஙனம் வருதல் கூடும்? "இல்லது வாராது என்னபட்டும், உள்ளது போகாது நம்மை விட்டும்" என்னும் பழமொழியின் தாற்பரியமே இதை நாட்டவல்லது. தெய்வபாவனையானது மனிதரிடத்து இயற்கையில் உண்டாகத்தக்க மனோதத்துவ லட்சணப் பொதுதர்மமானனு மாகுக, அவ்வாறல்லாமல் மானிடன் தன் கண்ணுக்குப் புலப்படும் சகல விசித்திரங்களையும் அவைகளின் ஒழுங்கையுங் கண்டு இச் *சடப்பொருள்கள் தாமே இவ்வா றியங்கா, இவற்றை யியக்கவல்ல தனிமுதல் ஒன்று இருத்தல் வேண்டுமென்று தன் விவேகத்தினால் ஊகித்து நிச்சயித்ததனா லுண்டாயினதாயினு மாகுக, ஆதியில் எவனோ ஒருவனுடைய மனதில் யாது காரணத்தினாலோ உதித்துப் பிறகு வம்சாவளியாய்ப் பல ஜாதியாருடைய மனதிலும் தோன்றிய ஓர் தோற்றமாயினு மாகுக, வேறு எதுவாயினு மாகுக. மானிடவர்க்கத்தைச் சேர்ந்த சகல ஜாதியாரிடத்தும் தெய்வபாவனை பொதுவாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற தென்பதைப்பற்றி மாத்திரம் யாவரும் ஒரேவிதமான அபிப்பிராயம் கொள்ளவேண்டியதா யிருக்கின்றது.

ஆகவே, அங்கிங்கெனாதபடி யெங்கும் பிரகாசமாய் நித்தியமாய் நிர்மலமாய் நிஷ்களமாய் நிராமயமாய் மனோவாக்குக் கெட்டாததாயுள்ள தனி முதற்கடவுளை உலகத்திலுள்ள பற்பல ஜாதியாரும் பற்பல மூர்த்தங்களாகப் பாவித்து வழிபட்டு வருகின்றார்கள். அந்தந்த மதஸ்தர்கள் தாம் தாம் தியானித்து வழிபட்டுவரும் தெய்வ மூர்த்தங்களின் லட்சணத்துக் கேற்றபடி அவரவர்களுடைய குணங்களும் செய்கைகளும் மாறுபடுகின்றன. ஒவ்வொரு மதஸ்தனும் தான் வழிபடும் கடவுள் மூர்த்தத்துக்கு அவன் அதிக விசேஷமாகக் கொண்டிருக்கும் லட்சணங்களை யெல்லாம் ஆரோபித்து அம்மூர்த்தத்தை அவன் தியானித்து

* சடப்பொருள் — அறிவில்லாத பொருள்

வருகையில் அப்பாவனையின் விசேஷத்தினால் அம்மூர்த்தத்தின் லட்சணங்கள் யாவும் அவனிடத்து நாளாவர்த்தியில் அமைகின்றன. இது மானிட மனோதத்துவ லட்சணம். உலகத்தில் நாம் யாரை அதிகமாக வியந்து சதா அவருடைய குணங்களைப் புகழ்ந்து வருகின்றோமோ அப்படிப்பட்டவருடைய குணகுணங்கள் நம்முடைய மனதில் நாளாவர்த்தியில் படிந்துவிடும். "அடுத்ததன் றன்மை யான்மா" என்று மேலோர் கூறிய முதுமொழியே இவ்வுண்மைக்குச் சான்றாகும். ஈசுவரனிடத்து என்னென்ன குண விசித்திரங்க ளமைந்திருப்பதாக நினைத்து நாம் அவரைத் தியானித்துக்கொண்டு வருகின்றோமோ அப்படிப்பட்ட குணங்களெல்லாம் நம்மிடத்துக் கூடியவரையில் அமையவேண்டு மென்னுங் கருத்தை நாம் கொண்டவர்களா யிருக்கின்றோம். கடவுளை நாம் குறைவிலா ஜீவகாருண்ய சொரூபியென்று நினைத்து அவரைத் தியானித்து வரும்போது நாமும் பிற உயிர்களிடத்து ஜீவகாருண்ய முடையவர்களா யிருக்கவேண்டு மென்கின்ற எண்ணம் நம்முடைய மனதில் உதிக்கின்றது. இவ்வாறே ஏனைய குணங்களின் விஷயமாகவும் உலகத்திலுள்ள பற்பல ஜாதியாரைப் பற்றியும் அவர்கள் வழிபட்டுவரும் தெய்வ மூர்த்தங்களைப் பற்றியும் அப்படிப்பட்ட வழிபாட்டினால் அவர்களுக் குண்டாயிருக்கும் குணகுணங்களைப் பற்றியும் இவ்விடத்தில் சற்றே சுருக்கிக் கூறுவோம்.

ஒருகாலத்தில் உலகமுழுவதையும் தன்னடிப்படுத்தித் தனியரசுபுரிந்துவந்த ரோமாபுரியைக் கைப்பற்றி அதன் பெருமையைச் சிதைத்த ஸிதியா தேசத்தவர்களும் ஐரோப்பாகண்டத்திலுள்ள சில உத்தரப் பிரதேசவாசிகளாகிய ஜாதியாரும் வழிபட்டுவந்த கடவுள் மூர்த்தங்கள் மஹாகோரமானவை. அநேக சிற்றரசர்களுடைய உயிரைக் கொன்று பூததயை இம்மியும் அமையப் பெறாமல் அன்னியஜாதியருடைய உதிரவெள்ளத்தில் நீந்துவதே தம்முடைய பிறவியினாலாகிய பெரும்பயனென்றெண்ணி இறுதியில் அமர்க்களத்தில் மரித்த சுத்தவீரர்களே மறுமையில் கடவுளர்களாகின்றார்க ளென்னும் மதசித்தாந்தத்தை அந்த மிலேச்ச ஜாதியார் கொண்டிருந்தார்கள். அவ்வாறு அளவிறந்த உயிர்களை வருத்திப் போர்க்களத்தில் மாண்டவீரர்களையே அந்த ஜாதியார் வழிபட்டு வந்தபடியினால் அத்தகைய குணங்கள்யாவும் அவர்களிடத்தில் படிந்தன. தீராப்பிணியினால் ஒருவன் வருந்தி நாளா-

வர்த்தியில் தேகமெலிந்து சாதாரணமா யிறந்துபோவானாயின் அப்படிப்பட்டவனுக்கு மோட்சசாம்பிராச்சியம் கிடையாதென்பது அந்த ஜாதியாருடைய மதசித்தாந்த மாகையால் அவர்கள் முற்றும் ஜீவகாருண்ய மற்றவர்களாகிப் பிற உயிரை இம்சிப்பதே தம்முடைய பெருங் கடமையென்று கருதிவந்தார்கள். இவ்வுலகத்தில் எவன் பெரும்பகைவனாயிருந்து போராடுகின்றானோ, அப்படிப்பட்டவனுடைய கபாலத்தையே பாத்திரமாகக் கொண்டு அதில் அவனுடைய உதிரத்தை வார்த்துச் சதா குடித்துக்கொண்டிருப்பதுதான் ஒருவன் அடையத்தக்க சொர்க்க இன்பமென்று மேற்கண்ட ஜாதியாரைப் போன்ற மற்றும் சில மிலேச்சர்களுடைய மதசித்தாந்தம் கூறுகின்றது. ஆகவே, அப்படிப்பட்டவர்கள் குரோதம் - கோபம் - கொலை - அருளின்மை முதலிய பெருந்தூர்க்குணங்களை வகித்தவர்களா யிருந்தார்கள்.

பூர்வத்தில் சித்திரவித்தையிலும் செதுக்குவேலைத் திறத்திலும் மஹாபாண்டித்தியம் பெற்றுப் பிரசித்தி யடைந்தவர்கள் ஈஜிப்ட் தேசத்தவர்கள். அவர்கள் அந்தசாஸ்திரத்தில் அவ்வளவு சிறந்த பண்டிதர்களானதற்குக் காரணம் அவர்கள் வழிபட்டுவந்த கடவுள் மூர்த்தங்களேயாம். அந்த ஜாதியார் பற்பல மிருகங்கள், பட்சிகள், ஊர்வன முதலியவற்றின் உருவங்களையே கடவுள் மூர்த்தங்களாகப் பாவித்து அவற்றைச் சிலைகளிலும் பலகை முதலியவற்றிலும் மிகவும் அழகுபெறச் சித்திரித்து எழுதி அவற்றிற்கு வந்தனை வழிபாடு செய்துவந்தார்கள். இப்படிப்பட்ட உருவங்களே சதா அவர்கள் மனதில் படிந்திருந்த காரணத்தினால்தான் அந்த ஜாதியார் சிற்பசாஸ்திரத்தில் ஆதியில் அவ்வளவு திறமை யடைந்திருந்தார்கள்.

கிரீஸ்தேசத்துப் பிரதானபட்டணமாகிய காரிந்து என்னும் நகரவாசிகள் மன்மதனை உபாசனா மூர்த்தமாகக் கொண்டு வழிபட்டு வந்தார்கள். அதனால் அவர்கள் காமாந்தகாரத்தில் மூழ்கி நாளாவர்த்தியில் மெலிந்து போயினர்.

இந்து தேசத்தில் காளி, துர்க்கை முதலிய கோரமூர்த்தங்களை வழிபட்டு வருபவர்கள் அம்மூர்த்தங்களின் குணங்களைப் பெற்று மஹா கோபிகளாகவும் கொலைப் பாதகங்களுக்கு அஞ்சாதவர்களாகவும் மதுமாம்ச பட்சணிகளாகவும் வன்னெஞ்சர்களாகவு மிருக்கின்றார்கள்.

சைன தேசத்தில் பௌத்தகுரு மூர்த்தத்தை எவனொருவன் மனமொழி மெய்களினால் சத்தியமாய் வழிபட்டு வருகின்றானோ அவன் பௌத்தகுரு வாகின்றான் என்னும் சித்தாந்தம் வழங்கி வருகின்றது.

ஆகையால் எந்தெந்த மூர்த்தங்களாகக் கடவுளை நாம் தியானித்துக்கொண்டு வருகின்றோமோ அந்தந்த மூர்த்தங்களின் குண விசேஷங்கள் நம்முடைய மனதில் படிந்து விடுகின்றன வென்பது தெளிவாய் விளங்குகின்றது. ஆனபடியால், ஒவ்வொருவரும் தாம் வழிபடுங் கடவுள் மூர்த்தங்கள் நல்ல லட்சணங்களை யுடையனவாகவும் தம்மிடத்து ஜீவகாருண்யம் முதலிய சற்குணங்களை உண்டுபண்ணித் தம்மை நன்னெறியி லுய்க்கத் தக்கனவாகவு மிருத்தல் வேண்டும். தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வினனாதல், முற்று முணர்தல், இயல்பாகவே பாசாங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்ற லுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை என்னும் எட்டும் சிறந்த குணங்களென்று பெரியோரால் நிச்சயிக்கப்பட் டிருத்தலால் அவற்றைக் கொண்டிருக்கும் யாதொரு மூர்த்தமாகக் கடவுளை வழிபட்டுவரின் நாம் நல்லொழுக்கம்பெற்றுச் சுகஜீவிகளா யிருக்க நேரிடும். கேவலம் ஆபாசமான மூர்த்தங்களைத் தெய்வபாவனையாகக் கொள்ளக் கூடாதென்பதே மனோதத்துவ லட்சண சாஸ்திரிகளின் கருத்து.

CHILDREN OF DISTANT LANDS

தூரதேசத்துக் குழந்தைகள்

ஜப்பான் சிறுவர் - சீனச் சிறுவர்

சில வருஷங்களுக்கு முன் ஜப்பான் சிறுவர்களைப்பற்றிச் சில விஷயங்கள் நமது நல்லாசிரியனில் வெளிவந்த விஷயம் பலர் நன்கு உணர்வார்கள். அவற்றை விரைவில் முடிக்குமாறு நண்பர் பலர் விரும்பினர். அதனால் ஜப்பான் சிறுவர்களைப் பற்றியும் சீனச் சிறுவர்களைப் பற்றியும் பல அரிய விஷயங்கள் விளங்குமாறு இனிய புஸ்தகம் ஒன்றை எழுதி வெளியிட் டிருக்கின்றோம். இதை வாசிப்பதனால் சிறுவர்களுக்குப் பூகோள விஷயமும் சரித்திர விஷயமும் நல்லொழுக்க விஷயமும் நன்கு புலனாகும். இது தாயார் குமாரனுக்குக் கதை சொல்லும் விதமாக மிக எளிய நடையில் அநேக சித்திரப் படங்களுடன் பெரிய எழுத்தில் அச்சிட்டு வெளிவந்திருக்கிறது. சிறுவர்களுக்கு இன்பமூட்டும் இனிய கதைப் புஸ்தகம் போல்வது. இதனை ஒவ்வொரு பாடசாலையிலும் தவறாமல் உபயோகிப்பார்கள் என்று நம்புகின்றோம். விலை அணா 6.

QUEEN MARY READERS

மேரி ராணி வாசக புஸ்தகங்கள்

இப்பெயர்கொண்ட புஸ்தகங்கள் ஒன்றுமுதல் ஐந்துவரை வெளிவந்துள்ளன. இவை ஸ்ரீமான் கா. நமச்சிவாய முதலியார் அவர்களால் பெண்களுக்காகவே ஏற்ற முறையில் தெளிவாக எழுதப்பட்டுள்ளன. நம் இந்திய குடும்பத்துக்கு அவசியமாகத் தெரியவேண்டிய அரிய விஷயங்கள் எளிதாகத் தெரியும்படி கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆங்காங்கு இனிய பாடல்கள் சேர்க்கப்பட் டிருக்கின்றன. நம் இந்திய பெண்கள் இப்புஸ்தகங்களை வாசிப்பதால் பல நன்மைகள் விளையுமென்பதில் தடையில்லை. குழந்தைகளைத் தாலாட்டல், விளையாட்டுக் காட்டல், நலங்கிடும் பாடல்கள் பெரிதும் அழகுடன் விளங்குகின்றன. இவ்வாறு பெண்களுக்கெனத் தனியாக முதல் முதல் வெளிவந்த புஸ்தகங்கள் இவைகளே. உபாத்திமார்கள் யாவரும் வாங்கிப்பார்த்துத் தங்கள் பள்ளிக்கூடங்களில் பாடமாக வைத்துப் பயன்பெறுவார்களென நம்புகின்றோம்.

விலை—I - 2 அ., II - 2 அ. 6 பை., III - 3 அ., IV - 4 அ., V - 5 அ.

ஸி. குமாரசாமி நாயுடு ஸன்ஸ்,

புஸ்தக வியாபாரிகள்,

35, சின்னத்தம்பித் தெருவு, சென்னை.